

Lausunto sisäministeriölle hallituksen esityksestä laiksi pelastustoimen järjestämisestä

841/00.04.00/2016

KH § 453

Valmistelija/lisätiedot:**Kaupunginsihteeri Juha Willberg, puh. 040 501 1561****Pelastusjohtaja Erkki Hokkanen, puh. 040 541 6810****etunimi.sukunimi@lappeenranta.fi****Oheismateriaali**

Luumäen, Parikkalan, Ruokolahden, Taipalsaaren ja Rautjärven kuntien lausunnot

Sisäministeriö on pyytänyt mm. Lappeenrannan kaupungilta Etelä-Karjalan pelastustoimen vastuukuntana lausuntoa lakiluonnoksesta 11.11.2016 mennessä. Konsernihallinto on pyytänyt alueen kuntien lausunnot, jotka ovat oheismateriaalina. Lappeenrannan kaupungin lausuntoluonnoksen on laatinut Etelä-Karjalan pelastuslaitos.

Lausuntoluonnos:

”Viitaten Lappeenrannan kaupunginhallituksen lausuntopyyntöön, koskien lakiluonnosta hallituksen esitykseksi pelastustoimen järjestämisestä, Etelä-Karjalan pelastuslaitos esittää lausuntonaan seuraavaa:

1. Yleisperustelut

Vuoden 2004 alusta siirtyi lakisääteisesti pelastustoimen järjestämisvastuu yksittäisiltä kunnilta 22 alueelliselle pelastuslaitokselle. Nykyinen alueellinen pelastustoimijärjestelmä on osoittautunut eri tutkimuksissa kustannustehokkaaksi järjestelmäksi ja pelastustoimen alueellistaminen on ollut tarkoituksenmukainen ja onnistunut uudistus, joka on edistänyt voimavarojen tehokasta käyttöä sijoittamalla pelastusyksiköitä eri alueille olemassa olevien riskien mukaan. Pelastustoimen vahvuus on hyvä ja kattava toiminnallinen kumppanuusverkosto. Lakiluonnoksen yleisperustelujen nyky tilan arvioinnissa on tuotu esille, että pelastustoimen nykyinen organisointimaili ei kuitenkaan ole tukenut resurssien mahdollisimman tehokasta käyttöä ja toiminnan välttämätöntä kehittämistä. Nykyiset ohjaus- ja omistajuussuhteet ovat johtaneet siihen, että on vaikea saada aikaan ratkaisuja, jotka johtaisivat valtakunnallisiin ja yhdenmukaisiin toimintamalleihin, yhteisiin tietojärjestelmiin ja yhdenmukaiseen palvelutarjontaan. Pelastustoimen järjestelmästä on muodostunut hajanainen, eikä se kykene riittävän hyvin toteuttamaan suuria valtakunnallisia

uudistuksia. Nykyisestä alueellisesta pelastustoimijärjestelmästä tehtyjen tutkimusten ja selvitysten tulokset eivät kuitenkaan kaikilta osin tue lakiluonnoksen yleisperusteluissa esitettyä pelastustoimen nykytilan arviointia. Pelastustoimea tulee kuitenkin edelleen kehittää.

Valtakunnallisesti pelastustoimen tehtävistä yli 80 % kohdistuu kiireellisiin ensihoito- ja ensivastetehtäviin. Loput tehtävistä ovat pelastustoimintaa, onnettomuuksien ehkäisyä, valvontaa ja väestönsuojelua sekä muiden viranomaisten tukemista. Lainsäädännössä on varmistettava pelastuslaitosten mahdollisuus tuottaa terveydenhuollon kanssa sovitulla tavalla ensivaste- ja ensihoitopalveluja. Yhteistyö mahdollistaa sisäisen turvallisuuden osa-alueella laajan viranomaisten välisen synergian sekä alueellisten palvelutarpeiden mukaan joustavan palveluvalikoiman. Pelastus laitosten hoitaessa ensihoito- ja ensivastetehtäviä voidaan niihin ja pelastustehtäviin käyttää samaa asemaverkostoa, samoja tukitoimintoja, osin samaa henkilöstöä, samoja toimintamalleja ja yhteisiä harjoituksia sekä yhteistä vara- ja suuronnettomuusvalmiutta. Pelastustoimen hajautettu asemaverkosto ja valmiudessa oleva pelastushenkilöstö ovat merkittävä voimavara ensihoidon ruuhka- ja suuronnettomuustilanteissa sekä poikkeusoloissa. Väestö- ja aluerakenteessa tapahtuvat muutokset edellyttävät viranomaisia painottamaan tehtäviään uudella tavalla. Haasteeseen vastaaminen edellyttää laajempaa yhteistyötä ja uusia toimintamalleja yli organisaatorajojen. Moniammatillisten yksikköjen (pelastaja - ensihoitaja) toiminnan kehittämällä voidaan turvata myös harva-alueiden turvallisuuspalvelut.

2. Lakiluonnoksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Lakiluonnoksessa pelastustoimen järjestämisestä vastaavat samat viisi yliopistollista keskussairaala ylläpitävää maakuntaa, jotka vastaavat ensihoidon järjestämisestä. Tämä sama aluejako on edellytys pelastustoimen ja ensihoidon yhteistoimintajärjestelyille. Ne järjestäisivät pelastustoimen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lakiluonnoksen 10 §:ssä tarkoitetun yhteistyöalueen kaikkien maakuntien alueella. Pelastustoimen tehtävien hoidosta järjestämisvastuussa oleva maakunta vastaisi yhteistyöalueellaan laissa säädettyjen oikeuksien toteutumisesta ja palvelukokonaisuuksien yhteensovittamisesta sekä järjestettävien palvelujen ja muiden toimenpiteiden yhdenvertaisesta saatavuudesta, palveluiden tarpeen, määrän ja laadun määrittelemisestä ja tuottamistavasta, tuottamisen valvonnasta sekä viranomaiselle kuuluvan toimivallan käyttämisestä. Maakunnat sopisivat järjestämisen rahoittamisesta yhteistyöalueittain järjestämisvastuussa olevan maakunnan kanssa. Lakiehdotuksen mukaan pelastustoimen palveluiden tuottamisesta vastaisi pelastustoimen järjestämisestä vastaavan maakunnan palvelulaitos. Palveluiden tuottamisessa voitaisiin nykyiseen tapaan käyttää

sopimuspalokuntia ja muita yhteisöjä. Yhteistyöalueeseen kuuluvien maakuntien olisi tehtävä yhteistyösopimus. Yhteistyösopimus laadittaisiin valtuustokausittain. Sopimuksessa olisi otettava huomioon pelastustoimen valtakunnalliset tavoitteet sekä pelastustoimen mahdollisuudet tuottaa ensihoitopalveluita maakunnan sisäisenä toimintana (in house). Yhteistyösopimuksessa olisi sovittava pelastustoimen palvelutasosta, yhteistyöalueen maakuntien investointisuunnitelmasta, häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin varautumisen edellyttämistä toimenpiteistä, pelastustoimen järjestämisen rahoittamisesta sekä muusta pelastustoimen yhteistyöstä.

Pelastustoimen järjestämisvastuuta ratkaistaessa tulee kokonaisuutena arvioida eri hallinnollisten tasojen toiminnallinen yhteensopivuus, niiden monitoimialaisuus, eri toimijoiden oikea työnjako sekä taloudellinen kantokyky sekä väestöllinen ja toiminnallinen kestävyys pitkälle tulevaisuuteen. Hallinnon keskittäminen ei saa johtaa lähipalveluiden vähenemiseen. Tavoitteena tulee olla taata kustannustehokas, yhtenäinen ja laadukas pelastustoimi koko maassa. Pelastustoimi ja ensihoito ovat tyypillisiä lähipalveluita ja niiden järjestämis- ja tuottamisvastuu on oltava lähempänä muuta maakuntien toimintaa.

Kokonaisarvion perusteella tarkoituksenmukaisempi vaihtoehto on, että pelastustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen järjestämisvastuu osoitetaan 18 maakunnan tehtäväksi. Pelastustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen organisoiminen yhdenmukaisen aluejaon ja järjestämissmallin pohjalta on välttämätön, koska sillä turvataan pelastustoimen mahdollisuus jatkossakin suorittaa kiireellisiä ensihoitotehtäviä ja kiireellisiä ensivastetehtäviä sen mukaan kuin sosiaali- ja terveystoimen viranomaisten kanssa erikseen sovitaan. Tämä edellyttää lisäksi, että pelastustoimen järjestämislaissa / pelastuslainsäädännössä säädetään yhteistyöalueen maakunnille lakisääteinen velvoite yhteistyösopimuksella järjestää ja rahoittaa yhdessä erikseen määriteltävät pelastustoimen tehtävät. Tämän tarkoituksena on varmistaa pelastustoimen palvelujen saatavuus sekä palvelun kustannusvaikuttavuus ja tehokkuus tilanteissa, joissa hajautettu palvelutuotanto ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista tehtävän vaativuuden, harvinaisuuden, johtamisen, tehtävien edellyttämän ammattihenkilöstön erityisosaamisen, valtakunnallisen yhdenmukaisuuden kehittämisen tai tehtävistä johtuvien suurten kustannusten perusteella. Tällaisia tehtäviä ovat mm. yhteistyöalueen yhteinen riskienarviointi, onnettomuuksien ehkäisyn yhdenmukainen toimintatapojen ja toimintojen kehittäminen, tilannekeskusten ylläpito, suuronnettomuus- ja poikkeusolojen johtamisvalmiuden ylläpito, häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin varautuminen, yhteistyöalueen maakuntien alueellisen varautumisen koordinointi, yhteistyöalueen yhteiset kiinteistö- ja kalustoinvestoinnit, palotutkinta, erityisosaamista vaativat, valvonta- ja turvallisuusviestintätehtävät, yhteiset hallinto- ja tukipalvelut,

tutkimus- ja kehittäminen ja muut useampaa maakuntaa koskevat pelastustoimen ja varautumisen erityistehtävät. Palvelujen kokoaminen suurempiin kokonaisuuksiin tarkoittaa, että palvelujen tuottaminen tapahtuu erikseen määrättyjen maakuntien toimesta. Se ei vaikuta maakuntien järjestämisvastuuseen, joka säilyy yhdenmukaisena kaikilla maakunnilla.

3. Taloudelliset vaikutukset, henkilöstövaikutukset, kiinteä ja irtain omaisuus

Pelastustoimen uudistamisella tavoitellaan pelastustoimen palveluiden tuottamista laadukkaasti ja kustannustehokkaasti. Pelastustoimen toimintamenot olivat vuonna 2014 yhteensä noin 390 miljoonaa euroa. Menot ovat kasvaneet nimellisesti 1,8 prosenttia vuosittain, jolla kasvulla pelastustoimen toimintamenot olisivat vuonna 2030 yhteensä 520 miljoonaa euroa. Lakiluonnoksen perusteella menojen kasvun hallitseminen edellyttää, että pelastustoimi organisoidaan nykyistä suurempiin yksiköihin. Pelastustoimessa tavoitteena on sosiaali- ja terveystoimea vastaavasti toimintamenojen vuotuisen kasvun rajoittaminen 0,9 prosenttiin, jolloin toimintamenot olisivat vuonna 2030 yhteensä 471 miljoonaa euroa. Tämä tarkoittaa 48 miljoonan euron laskennallista säästöä. Tarvittavat säästöt voidaan saada aikaan myös sillä vaihtoehdolla, että pelastustoimen järjestämisvastuu osoitetaan 18 maakunnan tehtäväksi ja erikseen määrätty pelastustoimen tehtävät tulee järjestää ja rahoittaa yhdessä yhteistyöalueen maakuntien kesken.

Maakuntien rahoituslakiluonnoksen perusteella pelastustoimen rahoitusosuus on esitetty laskettavaksi siten, että rahoitus lasketaan kertomalla asukasta kohden määriteltä maakuntien pelastustoimen tehtävien perushinta maakunnan asukasmäärällä. Rahoitusosuus siirtyy maakunnille tulevien muiden tehtävien rahoitusosuuksien kanssa samaan kokonaisuuteen ollen yleiskatteellista. Pelastustoimen rahoitusosuuden määräytyminen lakiluonnoksen perusteella ei huomioi alueilla olevia erityispiirteitä kuten esimerkiksi alue- ja väestörakennemuutoksia, alueen riskikeskittymiä / -kohteita, harvaan asuttuja alueita, pitkiä etäisyyksiä, laajoja vesistöalueita, saaristoja, kansainvälistä rajaliikennettä ja muita alueen erityispiirteitä, jotka vaativat määrättyjen pelastustoimen järjestelmien ylläpitämistä. Tämä johtaisi esimerkiksi Etelä-Karjalassa talouden osalta sellaisiin seurausvaikutuksiin alueen pelastustoimen palvelukyvyille ja sitä kautta kansalaisten saamalle pelastustoimen palveluille, että kansalaisten alueellista yhdenvertaista kohtelua ei kyetä varmistamaan. Harva-alueiden turvallisuuspalveluja ei voida enää heikentää. Pelastustoimen rahoituksen osalta tulee huolehtia siitä, että laskennalliset rahoitusperusteet ovat tarkoituksenmukaiset turvaten pelastustoimen kehittämisen ja vähintään nykyisen palvelutason ylläpitämisen maakuntien alueilla. Rahoituksessa tulee huomioida myös

muutoksen aiheuttamat kustannukset, jotka ovat merkittävältä osin pelkkien muutuskustannusten sijasta pysyviä sopeutustarvetta tuottavia muutoksia.

Lakiluonnoksen perustelujen mukaan valtio osallistuisi pelastustoimessa tarvittavan valmiuden ylläpitämiseen ja häiriötilanteiden hoitamiseen rahoittamalla sellaista toimintaa, jonka korvaaminen valtion varoista tai järjestäminen valtion toimesta on erityisestä syystä tarkoituksenmukaista. Etelä-Karjalan osalta tällainen valtion järjestämis- ja rahoittamisvastuulle siirrettävä erityistehtävä on Saimaan kanavan vuokra-alueen pelastustoimen tehtävät, joista nyt on vastannut Etelä-Karjalan pelastuslaitos Liikenneviraston kanssa tehdyn erillisen sopimuksen perusteella. Valtakunnallisia erityistehtäviä on erityisrahoituksen kautta tarkoituksenmukaista ohjata yksittäisille pelastuslaitoksille. Valmiudet pelastuslaitosten keskinäiseen yhteistyöhön ja verkostomaiseen työskentelyyn ovat kehittyneet erittäin hyvin pelastuslaitosten kumppanuusverkoston toiminnan myötä.

Henkilöstövaikutusten arvioinnin yhteydessä on esitetty, että pelastustoimen järjestämisvastuun ja tuottamisvastuun siirtäminen viidelle toimijalle mahdollistaa henkilöstösäästöjen tekemisen hallinto- ja tukipalveluita yhdistämällä. Perusteluissa on todettu, että luonnollisen poistuman kautta pelastustoimen henkilöstöressurssista voitaisiin siirtää turvallisuuspalveluihin ja pelastustoimintaan. Samalla on esitetty, että uudistuksen avulla saataisiin säästöjä aikaan kaksi miljoonaa euroa. Henkilöstöressurssista on tarkasteltava siten, että pelastustoimen palvelut pystytään toteuttamaan kaikissa turvallisuustilanteissa. Nyt tehty esitys ei ota riittävästi huomioon pelastustoiminnan johtamisen vaatimia resursseja kuten johtokeskuksen ja tilannekeskuksen miehittämistä laajoissa ja vaativissa tehtävissä tai turvallisuustilanteen muuttuessa kohti poikkeusoloja. Pelastuslaitosten nykyisestä hallinnosta ei ole juurikaan tehostamisen tarvetta. Pelastuslaitosten hallinto tukeutuu tällä hetkellä vahvasti vastuukunnan hallintoon ja jatkossa se on luonnollinen osa maakuntahallintoa. Pelastustoimen osalta säästöjä saadaan aikaan, kun resurssit mitoitetaan valtakunnallisesti eri vuoden ja vuorokauden aikoina tarveperusteisesti riskiarvion perusteella.

Pelastustoimen uudistuksessa sopimuspalokuntajärjestelmän toimintaedellytykset tulee turvata ja niiden asemaa ei saa heikentää nykyisestä. Sopimuspalokuntien erilaiset toimintaedellytykset tulee parhaiten huomioida, mikäli palokuntasopimukset sekä yhteistyö sopimuspalokuntien kanssa järjestetään 18 maakunnan sisäisesti. Viiden järjestämisvastuussa olevan maakunnan sisällä sopimuspalokuntatoimintaa voidaan koordinoida, mutta sopiminen ja päätöksenteko tulisi olla 18 maakunnan sisällä. Eri maakuntien alueilla sopimuspalokunnat toimivat eri tehtävissä sekä eri rooleissa ja kaikkien niiden toimintaedellytykset tulee turvata myös jatkossa.

Lakiluonnoksessa, maakuntalain ja sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain voimaannpanosta, on esitetty, että kuntien omistamat paloasemat jäisivät niiden omistukseen ja järjestämisvastuussa olevat maakunnat vuokraisivat ne kunnilta vähintään vuoden 2021 loppuun. Paloautot ja muu pelastustoimen kalusto siirtyisi järjestämisvastuussa olevan maakunnan omistukseen. Kalusto olisi sijoitettuna edelleen yhteistyöalueiden kaikissa maakunnissa. Alueellinen pelastustoimi on pääsääntöisesti toteutettu ns. vastuukuntamallilla. Lakiluonnoksen perusperiaate aiheuttaisi vastuukuntamallilla toteutetun pelastustoimen osalta, että omaisuus siirtyy uudelle organisaatiolle, mutta velat ja vastuut jäävät vanhalle vastuukunnalle. Tämä ei ole hyväksyttävää. Maakunnissa tapahtuvat alue- ja väestörakenteen muutokset tulevat vaikuttamaan myös pelastustoimen palvelujen tarpeeseen ja järjestämiseen. Paloasemaverkoston suunnittelu on perustunut hyödyntämällä erilaisia väestöön ja aluerakenteeseen liittyviä tulevaisuuden ennusteita, joiden avulla on saatu kuva siitä, miten väestömäärä ja asutuksen sijainti tulee kunnittain kehittymään. Tällaisessa tulevaisuuteen tähtäävässä alue-analyysissä maakuntien kehitysraporteilla, maakuntakaavoilla sekä kuntakohtaisilla kaavoituskatsauksilla ja -ohjelmilla on keskeinen rooli aluerakenteen ja väestön muutoksen selvittämisessä ja pelastustoimen palvelujen järjestämisessä ja paloasemaverkoston rakentamisessa. Tämän johdosta nykyisen paloasemaverkoston käytön turvaaminen / vuokraaminen tulee turvata pidemmälle kuin vuoden 2021 loppuun. Pelastuslaitosten käytössä oleva nykyinen pelastuskalusto tulee jäädä niinin maakuntiin ja paloasemille, missä ne ovat vuoden 2018 lopussa.

4. Erinäiset säännökset

Valmiuslain (1552 / 2011) 12 §:ssä on säädetty varautumisvelvollisuudesta. Lain perusteella valtioneuvoston, valtion hallintoviranomaisten, valtion itsenäisten julkisoikeudellisten laitosten, muiden valtion viranomaisten ja valtion liikelaitosten sekä kuntien, kuntayhtymien ja muiden kuntien yhteenliittymien tulee valmiussuunnitelmin ja poikkeusoloissa tapahtuvan toiminnan etukäteisvalmisteluin sekä muilla toimenpiteillä varmistaa tehtäviensä mahdollisimman hyvä hoitaminen myös poikkeusoloissa. Maakuntalakiluonnoksessa (137 §) on säädetty varautumisesta häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin. Maakunnan on valmiussuunnitelmin ja normaaliolojen häiriötilanteissa tai poikkeusoloissa tapahtuvan toiminnan etukäteisvalmisteluin sekä muilla toimenpiteillä huolehdittava siitä, että sen toiminta jatkuu mahdollisimman häiriöttömästi normaaliolojen häiriötilanteissa sekä poikkeusoloissa. Maakunnan varautumisen yhteensovittaminen tulee osoittaa pelastuslaitoksen tehtäväksi ja pelastustoimen toimialaosaaminen tulee sijoittaa palveluja järjestävälle tasolle maakuntiin. Tätä perustelevat pelastustoimen vahvat perinteet

varautumisen yhteensovittamisessa sekä kuntien varautumisen tukemisessa. Lisäksi tätä roolia perustelee pelastustoimen asema maakunnallisena turvallisuusviranomaisena, jonka suorituskyky on suunniteltu ja mitoitettu kaikkiin turvallisuustilanteisiin päivittäisistä tehtävistä poikkeusoloihin asti.

Pelastustoimen uudistuksessa tulee huolehtia pelastustoimen valtakunnallisen johtamisen, ohjaamisen ja yhteensovittamisen kehittämisestä. Kaksiportainen johtamisjärjestelmä selkeyttää johtamista sekä mahdollistaisi tehokkaan tilanteenmukaisen johtamisen sekä yhteisen tilannekuvan kaikilla johtamisen tasoilla. Sisäisen turvallisuuden viranomaisten johtamiskykyä ja yhteistyötä tulee entisestään parantaa. Varsinkin eri viranomaisten välistä tietojen vaihtoa tulee kehittää, jotta kaikilla olisi saman tilannekuva ja tavoite sisäisen turvallisuuden osalta. Lähitulevaisuuden tavoitteena tulee olla viranomaisten yhteiset tilanne- ja johtokeskukset hyödyntäen käytössä olevaa yhteistä korkean varautumisen turvallisuusverkkoa ja yhteisiä järjestelmiä.

5. Yhteenveto

Yhteenvetona Etelä-Karjalan pelastuslaitos toteaa seuraavaa:

Pelastustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen järjestäminen yhdenmukaisen aluejaon ja järjestämismallin pohjalta on välttämätön, koska sillä turvataan pelastustoimen mahdollisuus jatkossakin suorittaa kiireellisiä ensihoitotehtäviä ja kiireellisiä ensivastetehtäviä sen mukaan kuin sosiaali- ja terveystoimen viranomaisten kanssa erikseen sovitaan. Pelastuslaitosten hoitaessa ensihoito- ja ensivastetehtäviä voidaan niihin ja pelastustehtäviin käyttää samaa asemaverkostoa, samoja tukitoimintoja, osin samaa henkilöstöä, samoja toimintamalleja ja yhteisiä harjoituksia sekä yhteistä vara- ja suuronnettomuusvalmiutta. Pelastustoimen hajautettu asemaverkosto ja valmiudessa oleva pelastushenkilöstö ovat merkittävä voimavara ensihoidon ruuhka- ja suuronnettomuustilanteissa sekä poikkeusoloissa.

Pelastustoimen järjestämisvastuuta ratkaistaessa tulee kokonaisuutena arvioida eri hallinnollisten tasojen toiminnallinen yhteensopivuus, niiden monitoimialaisuus, eri toimijoiden oikea työnjako sekä taloudellinen kantokyky sekä väestöllinen ja toiminnallinen kestävyys pitkälle tulevaisuuteen. Tavoitteena tulee olla taata kustannustehokas, yhtenäinen ja laadukas pelastustoimi koko maassa.

Kokonaisarvion perusteella tarkoituksenmukaisempi vaihtoehto on, että pelastustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen järjestämisvastuu osoitetaan 18 maakunnan tehtäväksi. Tämä edellyttää lisäksi, että pelastustoimen järjestämislaissa / pelastuslainsäädännössä säädetään yhteistyöalueen maakunnille lakisääteinen velvoite

järjestää ja rahoittaa yhdessä erikseen määriteltävät pelastustoimen tehtävät. Kokoamisen tarkoituksena on varmistaa pelastustoimen palvelujen saatavuus sekä palvelun kustannusvaikuttavuus ja tehokkuus tilanteissa, joissa hajautettu palvelutuotanto ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista tehtävän vaativuuden, harvinaisuuden, johtamisen, tehtävien edellyttämän ammattihenkilöstön erityisosaamisvaatimusten, valtakunnallisen yhdenmukaisuuden kehittämisen tai tehtävistä johtuvien suurten kustannusten perusteella. Palvelujen tuottaminen tapahtuu erikseen määrättyjen maakuntien toimesta eikä vaikuta maakuntien järjestämisvastuuseen, joka säilyy yhdenmukaisena kaikilla maakunnilla.

Pelastustoimen rahoituksen osalta tulee huolehtia siitä, että laskennalliset rahoitusperusteissa huomioidaan alueen riskit ja erityispiirteet turvaten pelastustoimen kehittämisen ja nykyisen palvelutason ylläpitämisen maakuntien alueilla. Valtion tulee osallistua pelastustoimessa tarvittavan valmiuden ylläpitämiseen ja häiriötilanteiden hoitamiseen rahoittamalla sellaista toimintaa, jonka korvaaminen valtion varoista tai järjestäminen valtion toimesta on erityisestä syystä tarkoituksenmukaista.

Pelastustoimen uudistuksessa sopimuspalokuntajärjestelmän toimintaedellytykset tulee turvata ja niiden asemaa ei saa heikentää nykyisestä.

Nykyisen paloasemaverkoston käytön turvaaminen / vuokraaminen tulee turvata pidemmälle kuin vuoden 2021 loppuun. Pelastuslaitosten käytössä oleva pelastuskalusto tulee jäädä niihin maakuntiin ja paloasemille, missä ne ovat vuoden 2018 lopussa.

Maakunnan varautumisen yhteensovittaminen tulee osoittaa pelastuslaitoksen tehtäväksi ja pelastustoimen toimialaosaaminen tulee sijoittaa palveluja järjestävälle tasolle maakuntiin. Pelastustoimi toimii maakunnallisen turvallisuusviranomaisena, jonka suorituskyky on suunniteltu ja mitoitettu kaikkiin turvallisuustilanteisiin päivittäisistä tehtävistä poikkeusoloihin asti.

Muilta osin pelastustoimen järjestämislaki luo perusteet pelastustoimen kehittämiselle tavoitteena taata kustannustehokas, yhtenäinen ja laadukas pelastustoimi koko maassa pitkälle tulevaisuuteen.

Lakiluonnos on kokonaisuudessaan nähtävänä kokouksessa ja luettavissa sisäministeriön sivuilta www.intermin.fi. (JW)

Kj

Kaupunginhallitus antaa edellä olevan lausunnon sisäministeriölle hallituksen esityksestä laiksi pelastustoimen järjestämisestä. Muiden

Kaupunginhallitus

§ 453

31.10.2016

kuntien lausunnot saatetaan myös tiedoksi ja huomioon otettavaksi lain jatkovalmistelussa.

Kh

Hyväksyttiin.

Jakelu

Sisäasiainministeriö

Kunnanhallitus

§ 240

17.10.2016

Lausunto Lappeenrannan kaupungin konsernihallinnolle lakiehdotukseen pelastustoimen järjestämisestä

157/09.05/2016

Khall 17.10.2016 § 240

LAPPEENRANNAN KAUPUNKI
Kirjasto19-10-2016
841/00.07.00/2016

Valmistelija: tekninen johtaja Erik Forstén
puh. 040 844 5593
etunimi.sukunimi@luumaki.fi

Lappeenrannan kaupunki on pyytänyt kuntien lausuntoja hallituksen lakiehdotuksesta pelastustoimen järjestämisestä. Etelä-Karjalan Pelastuslaitos toimii Lappeenrannan kaupungin konsernihallinnon alla. Pelastustoimen palvelunosto Lappeenrannan kaupungilta on teknisen lautakunnan alaisuudessa.

Lakiehdotuksessa keskeinen muutos nykyiseen tilanteeseen on pelastustoimen järjestämisalueiden supistaminen nykyisestä 22 kappaleesta viiteen kappaleeseen. Järjestelyyn liittyen pyritään toimialaa kehittämään mm. yhdenmukaisempiin toimintamalleihin, kustannustehokkaampaan resurssienkäyttöön, parempaan valmiuteen vastata kansainvälisiin yhteistointamalleihin. Lain on tarkoitus astua voimaan vuoden 2019 alusta.

Lakiesityksen tavoitteissa ja keskeisissä ehdotuksissa pelastustoimen järjestämisvastuu ehdotetaan ensihoidon järjestämisestä vastaavien viiden maakunnan tehtäväksi. Tavoitteissa todetaan: "Pelastustoimen toimiminen jatkossakin osana kiireellisen ensihoidon palveluketjua edellyttää, että pelastustoimi ja ensihoito organisoidaan maakunnissa samaan oikeushenkilöön." Etelä-Karjalan alueella ei nykyisessä tilanteessa ole käytössä pelastuslaitosten ambulansseja, eikä pelastuslaitos hoida sosiaali- ja terveystoimen kiireellisiä ensihoitotehtäviä.

Tekninen lautakunta on käsitellyt asiaa 28.9.2016 (§47) pidetyssä kokouksessaan ja ympäristölautakunta 6.10.2016 (§ 27) pidetyssä kokouksessaan.

Lausuntopyyntö ja hallituksen esitys esityslistan liitteenä.

Ehdotus

Kunnanjohtaja Anne Ukkonen

Kunnanhallitus toteaa lausuntonaan, teknisen ja ympäristölautakunnan lausuntoihin tukeutuen, että pelastustoimen kehittäminen tehokkaasti ja valtakunnallisin perustein pitää toteuttaa paikalliset erityisolosuhteet ja toimintaympäristöt huomioon ottaen.

Rahoitusperusteita ei voida linjata suoraan alueen väkiluvun mukaan, vaan alueen riskitekijät huomioiden; kuten Etelä-Karjalan aluetta rasittava runsas raskas läpikulkuliikenne, jossa Luumäen alueella korostuu sekä raide-, että maantieliikenne. Rahoituksen pohjana pitää olla alueen nykyinen kustannustaso.

Maakuntauudistuksessa muodostettavat 18 maakuntaa toteuttavat luonteeltaan toiminta-alueet myös pelastustoimelle ja näin ollen sopivin järjestämisalueiden määrä olisi 18 kappaletta. Aiotulla viidellä järjestämisalueella on jopa todennäköistä, että paikallistuntemus etäännyttäväksi organisoinnin johdos-

ta. Lisäksi kunnanhallitus pitää todennäköisenä, että viiden alueen mallis-
sa toiminta kehittyy järjestämisvastuussa olevan maakunnan ehdoilla.
Kunnanhallitus pyytää Lappeenrannan kaupungin konsernihallintoa huo-
mioimaan lausunnossaan kunnanhallituksen kannan sekä Etelä-Karjalan
keskussairaalan toimintojen jäsentymisen pelastusalueen palvelukenttään

Päätös

Päätösehdotus hyväksyttiin yksimielisesti.

Otteen oikeaksi todistaa 19.10.2016

Helena Metsämuuronen
hallintojohtaja, pöytäkirjanpitäjä

Pöytäkirjan nähtävilläpito

Pöytäkirja pidetään yleisesti nähtävillä 19.10.2016

Annettu postin kuljetettavaksi

19.10.2016

Liitteet

1 Lausuntopyyntö, HE luonnos laiksi pelastustoimen
järjestämisestä

Jakelu

kirjaamo@lappeenranta.fi
tekninen ltk
ympäristöltk

MUUTOKSENHAKUKIELOT

Kieltojen perusteet

Seuraavista päätöksistä ei saa tehdä kuntalain 91 §:n mukaan oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta, koska päätös koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa.

Pykälät: § 232 - 235, 243

Koska päätöksestä voidaan tehdä kuntalain 89 §:n 1 mom mukaan kirjallinen oikaisuvaatimus, seuraaviin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla:

Pykälät: § 237 - 242, 244 - 249

Hallintolainkäyttölain 5 §:n / muun lainsäädännön mukaan seuraaviin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla.

Pykälät.

OIKAISUVAATIMUSOHJEET

Oikaisuvaatimusoikeus

Päätökseen tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen.

Pykälät:

Oikaisuvaatimuksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen) sekä kunnan jäsen.

Oikaisuvaatimus- viranomainen ja alka

Viranomainen, jolle oikaisuvaatimus tehdään, osoite ja postiosoite

Luumäen kunta

Linnalantie 33

54500 TAAVETTI

sähköpostiosoite: kunta@luumaki.fi

Oikaisuvaatimus on tehtävä 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Kunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, kun pöytäkirja on asetettu yleisesti nähtäväksi. Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä, saantitodistuksen osoittamana aikana tai erilliseen tiedoksisaantitodistukseen merkittynä aikana.

Oikaisuvaatimuksen sisältö ja toimittaminen

Oikaisuvaatimuksesta on käytävä ilmi vaatimus perusteineen ja se on tekijän allekirjoitettava.

Oikaisuvaatimus on toimitettava oikaisuvaatimusviranomaiselle ennen oikaisuvaatimusajan päättymistä.

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen ja valitusaika

Alla mainittuihin päätöksiin voidaan hakea muutosta kirjallisella valituksella. Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta kunnallisvalituksin vain se, joka on tehnyt oikaisuvaatimuksen. Mikäli päätös on oikaisuvaatimuksen johdosta muuttunut, saa päätökseen hakea muutosta kunnallisvalituksin myös asianosainen sekä kunnan jäsen.

Valitusviranomainen, osoite ja postiosoite

Itä-Suomen hallinto-oikeus
 Käyntiosoite: Minna Canthin katu 64
 Postiosoite: PL 1744
 70101 KUOPIO
 Sähköposti: ita-suomi.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 02956 42502
 Faksi: 02956 42501

Kunnallisvalitus, pykälät: 236 Valitusaika 30 päivää

Hallintovalitus, pykälät: Valitusaika 30 päivää

Muu valitusviranomainen, osoite ja postiosoite

Pykälät: Valitusaika

Valitusaika alkaa päätöksen tiedoksisaannista. Kunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, kun pöytäkirja on asetettu yleisesti nähtäväksi. Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä, saantitodistuksen osoittamana aikana tai erilliseen tiedoksisaantitodistukseen merkittynä aikana.

Valituskirja

Valituskirjassa on ilmoitettava

- valittajan nimi, ammatti, asuinkunta ja postiosoite
- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä osin päätöksestä valitetaan ja muutos, joka siihen vaaditaan tehtäväksi
- muutosvaatimuksen perusteet

Valituskirja on valittajan tai valituskirjan muun laatijan omakätisesti allekirjoitettava. Jos ainoastaan laatija on allekirjoittanut valituskirjan, siinä on mainittava myös laatijan ammatti, asuinkunta ja postiosoite.

Valituskirjaan on liitettävä päätös, josta valitetaan, alkuperäisenä tai viran puolesta oikeaksi todistettuna jäljennöksenä sekä todistus siitä päivästä, josta valitusaika on luettava.

Valitusasiakirjojen toimittaminen

Valitusasiakirjat on toimitettava valitusviranomaiselle ennen valitusajan päättymistä. Omalla vastuulla valitusasiakirjat voi lähettää postitse tai lähetin välityksellä. Postiin valitusasiakirjat on jätettävä niin ajoissa, että ne ehtivät perille ennen valitusajan päättymistä.

Parikkalan kunta

Ote pöytäkirjasta

Kunnanhallitus

§ 162

24.10.2016

25. 10. 2016

841/00.01.00/2016

Lausunto Lappeenrannan kaupungille - Hallituksen esitysluonnos laiksi pelastustoimen järjestämisestä

90/09.05/2016

Khall 24.10.2016 § 162 kunnanjohtaja Vesa Huuskonen, puh. 044 7811 250, s-posti ve-sa.huuskonen@parikkala.fi

Lappeenrannan kaupunki on pyytänyt Etelä-Karjalan kuntien lausuntoa hallituksen esitysluonnoksesta laiksi pelastustoimen järjestämisestä siten, että kuntien lausunnot ovat Lappeenrannan kaupungin kirjaamossa (kirjaamo@lappeenranta.fi) viimeistään 27.10.2016. Lappeenrannan kaupunki, joka toimii pelastustoimen järjestäjänä koko Etelä-Karjalan alueella isäntäkuntamalli-periaatteella, toimittaa kuntia kuultuaan lausuntonsa sisäministeriöön viimeistään 11.11.2016.

Esityksen pääasiallinen sisältö

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki pelastustoimen järjestämisestä. Lakia sovellettaisiin pelastustoimen järjestämiseen, kehittämiseen, ohjaukseen ja valvontaan vuoden 2019 alusta lukien. Pelastustoimi on voimassa olevan lain mukaan kuntien lakisääteistä yhteistoimintaa, jota hoitaa 22 alueellista pelastuslaitosta. Pelastustoimen järjestämisvastuu ehdotetaan määrättäväksi viiden maakunnan tehtäväksi. Ne järjestäisivät pelastustoimen yhteistyöalueen kaikkien maakuntien alueella. Etelä-Karjalan kohdalla järjestämisvastuu olisi Uudenmaan maakunnalla.

Pelastustoimen voimavarojen käytön tehostaminen sekä palvelujen saatavuuden ja laadun parantaminen edellyttää pelastustoimen ja sen ohjausjärjestelmän uudelleenorganisointia maakunnissa. Uudelleenorganisoinnin yhteydessä pelastustoimen ohjausjärjestelmää esitetään tarkistettavaksi siten, että toimialan kehittäminen voidaan toteuttaa valtakunnallisesti yhdenmukaisin perustein, taloudellisesti ja tehokkaasti. Pelastustoimen organisoiminen sosiaali- ja terveystoimen palvelurakenteen uudistamisen kanssa yhdenmukaisen aluejaon ja järjestämissmallin pohjalta on puolestaan välttämätön, koska sillä turvataan pelastustoimen mahdollisuus jatkossakin suorittaa kiireellisiä ensihoitotehtäviä ja kiireellisiä ensivastetehtäviä sen mukaan kuin sosiaali- ja terveystoimen viranomaisten kanssa erikseen sovitaan.

Pelastustoimen järjestämislain antamisen jälkeen on tarkoitus uudistaa nykyinen pelastuslaki tavoitteena pelastustoimen toimintamallien kansallinen yhtenäistäminen sekä ohjausmallin tehostaminen ja pelastustoimen tehtäväkuvan tarkistaminen viranomaisyhteistyön tiivistämisen näkökulmasta. Pelastuslain uudistaminen toteutetaan siten, että uudistettu pelastuslaki tulisi voimaan vuoden 2019 alussa maakuntien ja uudistettujen pelastuslaitosten aloittaessa toimintansa. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.7.2017.

Pelastustoimen nykyinen järjestämissmalli

Pelastuslain 24§:n mukaisesti kunnan vastaavat pelastustoimen tehtävistä lakisääteisessä yhteistyössä muodostaen alueellisia pelastustoimia. Alueen pelastustoimen tehtävät on annettu kuntien

sopimalla tavalla kuntayhtymälle tai yksittäiselle kunnalle kuten Etelä-Karjalassa Lappeenrannan kaupungille. Alueella tulee olla pelastuslaitos, joita Suomessa on 22. Alueen pelastustoimi voi käyttää apunaan sopimuspalokuntia (esimerkiksi vapaapalokuntia), joiden tehtäviin ei kuitenkaan sisällyttää viranomaisvaltuuksien käyttöä vaativia tehtäviä.

Pelastuslaitokset ovat tehneet noin 500 vapaaehtoisen palokunnan kanssa palokuntasopimuksen, joiden hälytysosastoissa on noin 11 000 hälytyskelpoista henkilöä. Sopimuspalokunnat omistavat ja/tai hallinnoivat myös huomattavaa kiinteistö- ja kalusto-omaisuutta.

Pelastuslaitoksilla ja niiden sopimuspalokunnilla on vuosittain noin 80 000 pelastustehtävää ja lisäksi lähes kaikki sosiaali- ja terveystoimen vastuulla olevaa yli 20 000 ensivastetehtävää. Näissä ensivastetehtävissä ambulanssin korvaa yleisimmin ensivastekoulutuksen saanut paloauton miehistö. Lisäksi pelastuslaitokset hoitavat pelastuslaitoksen ambulansseilla kiireellisiä ensihoitotehtäviä vuosittain arviolta noin 400 000. Tätä pelastustoimen ensihoitotehtävien järjestämisvastuuta ei kuitenkaan ole Kainuun, Etelä-Pohjanmaan, Etelä-Karjalan eikä Lapin alueilla. Etelä-Karjalassa ensihoitotehtävät on sisällytetty Eksoten palvelukokonaisuuteen eli tiiviisti sosiaali- ja terveystoimen yhteyteen.

Pelastustoimen nykyisen järjestämismallin ongelmiksi on nähty vaikeus saada ratkaisuja, jotka johtaisivat valtakunnallisiin ja yhdenmukaisiin toimintamalleihin sekä yhdenmukaisiin tietojärjestelmiin ja palvelutarjontaan. Pelastustoimessa ei myöskään ole riittävästi panostettu tutkimukseen ja kehittämiseen.

Lakiesityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Ehdotetun lain tarkoituksena on tehostaa pelastustoimen voimavarojen käyttöä sekä parantaa palvelujen saatavuutta ja laatua. Kehittämistavoitteiksi on asetettu pelastustoiminnan ja varautumisen valtakunnallisen johtamisen, suunnittelun, ohjauksen, valvonnan ja koordinoimisen vahvistaminen sekä siviiliviranomaisten ja pelastustoimen välisen koordinaation selkiyttäminen laaja-alaisten uhkien torjunnassa. Lisäksi tavoitellaan alan koulutusjärjestelmän uudistamista ja sopimuspalokuntajärjestelmän kehittämistä osana kustannustehokkuuden parantamista.

Pelastustoimen odotetaan jatkossakin toimivan osana kiireellisen ensihoidon palveluketjua. Tämän edellytyksenä on, että pelastustoimi ja ensihoito organisoidaan maakunnissa samaan oikeushenkilöön. Täten lakiesityksessä ehdotetaan, että pelastustoimen järjestämisvastuu annetaan ensihoidon järjestämisestä vastaavan viiden maakunnan tehtäväksi. Toisin sanoen nämä viisi maakuntaa järjestäisivät pelastustoimen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain (-/201-/) 10§:ssä tarkoitetulla tavalla ja maakunnat sopisivat järjestämisen rahoittamisesta yhteistyöalueittain järjestämisvastuussa olevan maakunnan kanssa, jossa palveluiden tuottamisesta vastaisi kyseisen maakunnan palvelulaitos. Yhteistyöalueen maakunnan tekisivät yhteistyösopimuksen valtuustokausittain.

Laissa säädettäisiin palvelutasosta, jossa tulisi huomioida erilaiset kansalliset, alueelliset ja paikalliset tarpeet ja uhat. Yhteistyöalueen palvelutasopäätös kuitenkin tehtäisiin järjestämisestä vastaavan maakunnan valtuustossa, Etelä-Karjalan kohdalla siis Uudenmaan maakuntavaltuustossa.

Lakiehdotuksen mukaisesti pelastustoimen pää- ja sivutoiminen henkilöstö siirtyisi vastaavien viiden maakunnan palvelukseen kuitenkin sijoittuen pääosin nykytilannetta vastaavasti. Nykyiset palokuntasopimukset (vapaapalokunnat ym.) siirrettäisiin myös järjestämisvastuumaakunnille lähtökohtaisesti säilyttäen näiden palokuntien asemapaikat nykyisellään. Kuntien omistamat paloasemat jäisivät edelleen kuntien omistukseen ja vuokrasopimukset solmittaisiin järjestämisvastuussa olevien maakuntien kanssa. Paloautot ja muu kalusto siirtyisi järjestämisvastuussa oleville maakunnille. Ruokolahden VPK:n sopimukset siirtyisivät siis Uudenmaan maakunnalle, josta tulisi myös palokunnan paloautojen ja muun kaluston omistaja sekä paloaseman vuokralainen.

Lakiesityksen arviointia Parikkalan kunnan näkökulmasta

Ehdotettu uusi malli pelastustoimen järjestämisestä ja tuottamisesta maakunnallisessa järjestelmässä on vahvasti sidoksissa ensihoidon järjestämiseen ja pelastuslaitosten vastuulla oleviin ensivastetehtäviin, koska tällä hetkellä yli 80 % pelastustoimen tehtävävolyymistä kohdistuu näihin. Pelastustoimessa on noin 1300 päätoimista ensihoitajaa ja lähes kaikki palomiehet tekevät ensivastetehtäviä.

Lakiesityksen mukaisen järjestämismallin keskeinen perustelu on siinä, että pelastustoimen järjestäminen yhteisellä alueella sosiaali- ja terveystoimen ensihoitopalvelujen kanssa voitaisiin turvata pelastustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen synergiaedut sekä pelastuslaitosten mahdollisuudet jatkossakin hoitaa ensihoitopalveluun kuuluvia tehtäviä. Lakiesityksen perusteluissa lisäksi arvioidaan, että ensihoitokytkennän häviäminen tarkoittaisi yksinomaan ensihoitotehtävissä toimivien vajaan 1200 henkilön vähentymistä pelastustoimesta ja lisäksi palomiesten tehtäväkuvan kapenemista sekä pelastuslaitosten suuronnettomuusvalmiuksien olennaista heikentymistä.

Etelä-Karjalan maakunnasta katsoen tilanne ensihoidon ja pelastuslaitoksen yhteistyön osalta on kuitenkin erilainen kuin pääosassa muuta Suomea. Etelä-Karjalassa ensihoidon järjestämis- ja toteutusvastuu on kuntayhtymänä toimivalla Eksotella. Eksote on voimakkaasti panostanut ensihoidon kehittämiseen. Erityisesti harvaan asutulla maaseudulla ensihoitoyksiköt muodostavat liikkuvia terveydenhuoltoyksiköitä, joilla on aiempaa selvästi paremmat valmiudet asiakkaiden hoitotarpeen arviointiin ja hoitotoimenpiteiden suorittamiseen. Tätä valmiutta on luonnollisesti syytä edelleen kehittää yhteistyössä ensihoidon vastuulääkäreiden ja alan koulutusyksiköiden kanssa.

Tulevassa maakuntamallissa Eksoten tyyppiset kuntayhtymät on kuitenkin purettava ja sosiaali- ja terveystoimen järjestämisvastuu siirtyy maakunnille. Maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali-

ja terveystalvelujen järjestäminen ja tuottaminen. Maakunnan omasta palvelujen tuotannosta vastaa maakunnan palvelulaitos. Maakunnan hoitaessa sote-tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevilla säännöksissä tarkoitettua laajan valinnanvapauden piirissä, maakunnan on annettava palvelujen tuottaminen maakunnan omistaman yhtiön hoidettavaksi (yhtiöittämisvelvollisuus).

Esillä olevan sote-järjestämislain esityksen mukaan sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuu siirretään kunnilta ja kuntayhtymiltä 18 maakunnalle poikkeuksena ensihoito, jonka osalta järjestämisvastuu on yliopistosairaala ylläpitävillä viidellä maakunnalla. Ratkaisua on terveydenhuoltojärjestelmän organisoinnin näkökulmasta perusteltu päivystysrakenteen uudistamisella. Uudistetun päivystysrakenteen mukaisesti vaativa ja laaja-alainen päivystys kootaan 12 laajaa ympärivuorokautista päivystystä ylläpitävään sairaalaan, joista yksi sijaitsee Etelä-Karjalan maakunnassa Lappeenrannassa. Muut keskussairaalat jatkavat erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhuollon yhteispäivystyksikköinä. Näin ollen päivystysverkostoa suunnitellaan valtakunnalliseksi kokonaisuudeksi, joka edellyttäisi kentällä liikkuvan ensihoitopalvelun toiminnan suunnittelua ja resurssien käyttöä yli maakuntarajojen, siis viiden yliopistosairaalamaakunnan vastuulle. Nyt siis vaikuttaa sille, että koko pelastustoimen järjestämisjärjestelmän uudistamista on lähdetty suunnittelemaan ensihoidon organisoinnin näkökulmasta perustellen uudistusta tietysti myös pelastustoimen johtamisjärjestelmästä saatavilla säästöillä paketoimalla nykyisten pelastuslaitosten järjestämisvastuu viidelle maakunnalle.

Parikkalan kunnan lausuntoehdotus

Etelä-Karjalan näkökulmasta pelastustoimen lakiesityksessä ehdotettu järjestämisjärjestelmä on epätydyttävä. Kyse ei ole ainoastaan siitä millä tavalla pelastustoimen taloudellinen ohjaus tapahtuisi, siis Uudenmaan maakunnan vai Etelä-Karjalan maakunnan kautta. Oleellisempaa on se, miten nyt jo laadukas ja edelleen kehittyvä pelastus- ja ensihoitojärjestelmä saadaan palvelemaan vieläkin tehokkaammin koko maakuntaa. Ongelmaa ensihoidon osalta ei voi aiheutua siitä, että Etelä-Karjalan keskussairaala on yksi 12 laajaa ympärivuorokautista päivystystä ylläpitävistä sairaaloista.

Jos maakunnat muuallakin vastaisivat pelastustoimesta, ensihoitoyksiköillä ja niitä konsultoivilla sairaanhoitoyksiköillä pitäisi olla kyky päättää mihin laajan ympärivuorokautisen päivystyksen sairaalaan tai muuhun sairaalaan tai terveyskeskukseen potilas kuljetetaan. Ongelman pikemmin aiheuttaa se, miten maakunnan sosiaali- ja terveystalvelujen tuotannosta vastaava maakunnan palvelulaitos ensihoidon tuottaa. Siis annettaisiinko ensihoitopalvelujen tuottaminen maakunnan omistaman yhtiön hoidettavaksi vai voisivatko yksityiset ensihoitoyritykset osallistua palvelujen tuottamiseen. Sen sijaan nykyisen pelastuslaitoksen toiminta voisi jatkua pääosin ennallaan joskin nyt maakunnan omistuksessa ja ohjauksessa.

Maakuntalaki, sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen sekä tämän lausuntopyynnön kohteena olevan pelastustoimen järjestäminen tulee

päättää yhtenä kokonaisuutena. Pelastustoimen järjestämislakiluonnokseen pätevät samat yleiset arvioinnit, joita Parikkalan kunta tuo esiin lausueessaan maakunta- ja sote-uudistusta koskevista lausuntopyynnöissä: "... palvelujen kokoaminen vain joidenkin maakuntien järjestettäväksi vievät maakuntien aseman hyvin kauaksi Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjassa määritellystä paikallisen itsehallinnon käsitteestä eli oikeudesta ja kelpoisuudesta säännellä ja hoitaa lain nojalla huomattavaa osaa julkisista asioista omalla vastuullaan ja paikallisen väestön etujen mukaisesti."

Parikkalan kunta edellyttää, että pelastustoimen järjestäminen vastaisuudessa toteutetaan maakuntapohjaisesti niin, että ensihoito voi jatkaa osana sosiaali- ja terveystoimen järjestämis- ja toteutusvastuuta. Pelastustoimen valtakunnallinen ohjaus, koordinointi ja johto suuronnettomuus- tai kriisitilanteissa voidaan toteuttaa sisäasiainministeriön ja/tai aluehallintovirastojen toimesta ja avulla.

Tiedoksi: Sisäministeriön lausuntopyyntö 1.9.2016

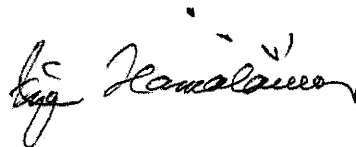
Kunnanjohtajan ehdotus: Parikkalan kunnanhallitus hyväksyy edellä esitetyt näkemykset kunnan lausuntona toimitettavaksi Lappeenrannan kaupungille siten, että kunnanjohtajalle annetaan valtuudet muokata lausuntoa Etelä-Karjalan pelastuslausunto huomioiden, joka valmistuu viikon 42 aikana.

Kunnanjohtajan ehdotus kokouksessa: Parikkalan kunnanhallitus hyväksyy edellä esitetyt näkemykset kunnan lausuntona toimitettavaksi Lappeenrannan kaupungille.

Päätös: Hyväksyttiin.

Asianmukaisesti allekirjoitetusta ja tarkastetusta pöytäkirjasta kirjoitetun otteen oikeaksi todistaa:

Parikkalassa 25.10.2016

pöytäkirjanpitäjä

Eija Hämäläinen, hallintojohtaja

Jakelu

Lappeenrannan kaupunki

Kunnanhallitus

§ 287

17.10.2016

18.10.2016

841/00.04.00/2016

Lausunto Lappeenrannan kaupungille hallituksen ehdotuksesta laiksi pelastustoimen järjestämiseksi

178/09.05/2016

Kh 17.10.2016 § 287

Valmistelija Antti Pätilä
Puh. 044 4491 201
antti.patila@ruokolahti.fi

Lappeenrannan kaupunki on pyytänyt Etelä-Karjalan kuntien lausuntoa hallituksen esitysluonnoksesta laiksi pelastustoimen järjestämiseksi siten, että kuntien lausunnot ovat Lappeenrannan kaupungin kirjaamossa (kirjaamo@lappeenranta.fi) viimeistään 27.10.2016. Lappeenrannan kaupunki, joka toimii pelastustoimen järjestäjänä koko Etelä-Karjalan alueella isäntäkunta-periaatteella, toimittaa kuntia kuultuaan lausuntonsa sisäministeriöön viimeistään 11.11.2016.

Hallituksen esityksen pääasiallinen sisältö

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki pelastustoimen järjestämisestä. Lakia sovellettaisiin pelastustoimen järjestämiseen, kehittämiseen, ohjaukseen ja valvontaan vuoden 2019 alusta lukien.

Pelastustoimi on voimassa olevan lain mukaan kuntien lakisääteistä yhteistoimintaa, jota hoitaa 22 alueellista pelastuslaitosta. Pelastustoimen järjestämisvastuu ehdotetaan määrittäväksi viiden maakunnan tehtäväksi. Ne järjestäisivät pelastustoimen yhteistyöalueen kaikkien maakuntien alueella. Etelä-Karjalan kohdalla järjestämisvastuu olisi Uudenmaan maakunnalla.

Pelastustoimen voimavarojen käytön tehostaminen sekä palvelujen saatavuuden ja laadun parantaminen edellyttää pelastustoimen ja sen ohjausjärjestelmän uudelleenorganisointia maakunnissa. Uudelleenorganisoinnin yhteydessä pelastustoimen ohjausjärjestelmää esitetään tarkistettavaksi siten, että toimialan kehittäminen voidaan toteuttaa valtakunnallisesti yhdenmukaisin perustein, taloudellisesti ja tehokkaasti. Pelastustoimen organisoiminen sosiaali- ja terveystoimen palvelurakenteen uudistamisen kanssa yhdenmukaisen aluejaon ja järjestämismallin pohjalta on puolestaan välttämätön, koska sillä turvataan pelastustoimen mahdollisuus jatkossakin suorittaa kiireellisiä ensihoitotehtäviä ja kiireellisiä ensivastetehtäviä sen mukaan kuin sosiaali- ja terveystoimen viranomaisten kanssa erikseen sovitaan.

Pelastustoimen järjestämislain antamisen jälkeen on tarkoitus uudistaa nykyinen pelastuslaki tavoitteena pelastustoimen toimintamallien kansallinen yhtenäistäminen sekä ohjausmallin tehostaminen ja pelastustoimen tehtäväkuvan tarkistaminen viranomaisyhteistyön tiivistämisen näkökulmasta. Pelastuslain uudistaminen toteutetaan siten, että uudistettu pelastuslaki tulisi voimaan vuoden 2019 alussa maakuntien ja uudistettujen pelastuslaitosten aloittaessa toimintansa. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.7.2017.

Pelastustoimen nykyinen järjestämismalli

Pelastuslain 24 §:n mukaisesti kunnat vastaavat pelastustoimen tehtävistä lakisääteisessä yhteistyössä muodostaen alueellisia pelastustoimia. Alueen pelastustoimen tehtävät on annettu kuntien sopimalla tavalla kuntayhtymälle tai yksittäiselle kunnalle kuten Etelä-Karjalassa Lappeenrannan kaupungille. Alueella tulee olla pelastuslaitos, joita Suomessa on 22. Alueen pelastustoimi voi käyttää apunaan sopimuspalokuntia (esimerkiksi vapaaapalokuntia), joiden tehtäviin ei kuitenkaan voi sisällyttää viranomaisvaltuuksien käyttöä vaativia tehtäviä.

Pelastuslaitokset ovat tehneet palokuntasopimukset noin 500 vapaaehtois- sen palokunnan kanssa, joiden hälytysosastoissa on noin 11 000 hälytyskelpoista henkilöä. Sopimuspalokunnat omistavat ja/tai hallinnoivat myös huomattavaa kiinteistö- ja kalusto-omaisuutta.

Pelastuslaitoksilla ja niiden sopimuspalokunnilla on vuosittain noin 80 000 pelastustehtävää ja lisäksi lähes kaikki sosiaali- ja terveystoimen vastuulla olevaa yli 20 000 ensivastetehtävää. Näissä ensivastetehtävissä ambulanssin korvaa yleisimmin ensivastekoulutuksen saanut paloauton miehistö. Lisäksi pelastuslaitokset hoitavat pelastuslaitoksen ambulansseilla vuosittain arviolta noin 400 000 kiireellistä ensihoitotehtävää. Tätä pelastustoimen ensihoitotehtävien järjestämisvastuuta ei kuitenkaan ole Kainuun, Etelä-Pohjanmaan, Etelä-Karjalan eikä Lapin alueilla. Etelä-Karjalassa ensihoitotehtävät on sisällytetty Eksoten palvelukokonaisuuteen eli tiiviisti sosiaali- ja terveystoimen yhteyteen.

Pelastustoimen nykyisen järjestämismallin ongelmiksi on nähty vaikeus saada ratkaisuja, jotka johtaisivat valtakunnallisiin ja yhdenmukaisiin toimintamalleihin sekä yhdenmukaisiin tietojärjestelmiin ja palvelutarjontaan. Pelastustoimessa ei myöskään ole riittävästi panostettu tutkimukseen ja kehittämiseen.

Lakiesityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Ehdotetun lain tarkoituksena on tehostaa pelastustoimen voimavarojen käyttöä sekä parantaa palvelujen saatavuutta ja laatua. Kehittämistavoitteiksi on asetettu pelastustoiminnan ja varautumisen valtakunnallisen johtamisen, suunnittelun, ohjauksen, valvonnan ja koordinoinnin vahvistaminen sekä siviiliviranomaisten ja pelastustoimen välisen koordinaation selkiyttäminen laaja-alaisten uhkien torjunnassa. Lisäksi tavoitellaan alan koulutusjärjestelmän uudistamista ja sopimuspalokuntajärjestelmän kehittämistä osana kustannustehokkuuden parantamista.

Pelastustoimen odotetaan jatkossakin toimivan osana kiireellisen ensihoidon palveluketjua. Tämän edellytyksenä on, että pelastustoimi ja ensihoito organisoidaan maakunnissa samaan oikeushenkilöön. Täten lakiesityksessä ehdotetaan, että pelastustoimen järjestämisvastuu annetaan ensihoidon järjestämisestä vastaavan viiden maakunnan tehtäväksi. Toisin sanoen nämä viisi maakuntaa järjestäisivät pelastustoimen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annettavan lain 10 §:ssä tarkoitetulla tavalla ja maakunnat sopisivat järjestämisen rahoittamisesta yhteistyöalueittain järjestämisvastuussa olevan maakunnan kanssa, jossa palveluiden tuottamisesta vastaisi kyseisen maakunnan palvelulaitos. Yhteistyöalueen maakunnan tekisivät yhteistyösopimuksen valtuustokausittain.

Laissa säädettäisiin palvelutasosta, jossa tulisi huomioida erilaiset kansalli-

set, alueelliset ja paikalliset tarpeet ja uhat. Yhteistyöalueen palvelutasopäätös kuitenkin tehtäisiin järjestämisestä vastaavan maakunnan valtuustossa, Etelä-Karjalan kohdalla siis Uudenmaan maakuntavaltuustossa. Lakiehdotuksen mukaisesti pelastustoimen pää- ja sivutoiminen henkilöstö siirtyisi vastaavien viiden maakunnan palvelukseen kuitenkin sijoittuen pääosin nykytilannetta vastaavasti. Nykyiset palokuntasopimukset (vapaa-palokunnat ym.) siirrettäisiin myös järjestämisvastuumaakunnille lähtökohteisesti säilyttäen näiden palokuntien asemapaikat nykyisellään. Kuntien omistamat paloasemat jäisivät edelleen kuntien omistukseen ja vuokrasopimukset solmittaisiin järjestämisvastuussa olevien maakuntien kanssa. Paloautot ja muu kalusto siirtyisi järjestämisvastuussa oleville maakunnille. Ruokolahden VPK:n sopimukset siirtyisivät siis Uudenmaan maakunnalle, josta tulisi myös palokunnan paloautojen ja muun kaluston omistaja sekä paloaseman vuokralainen.

Lakiesityksen arviointia Ruokolahden kunnan näkökulmasta

Ehdotettu uusi malli pelastustoimen järjestämisestä ja tuottamisesta maakunnallisessa järjestelmässä on vahvasti sidoksissa ensihoidon järjestämiseen ja pelastuslaitosten vastuulla oleviin ensivastetehtäviin, koska tällä hetkellä yli 80 % pelastustoimen tehtävävolyymistä kohdistuu näihin. Pelastustoimessa on noin 1 300 päätoimista ensihoitajaa ja lähes kaikki palomiehet tekevät ensivastetehtäviä. Lakiesityksen mukaisen järjestämismallin keskeinen perustelu on siis se, että pelastustoimen järjestäminen yhteisellä alueella sosiaali- ja terveystoimen ensihoitopalvelujen kanssa voitaisiin turvata pelastustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen synergiaedut sekä pelastuslaitosten mahdollisuudet jatkossakin hoitaa ensihoitopalveluun kuuluvia tehtäviä. Lakiesityksen perusteluissa lisäksi arvioidaan, että ensihoitokytken häviäminen tarkoittaisi yksinomaan ensihoitotehtävissä toimivien vajaan 1 200 henkilön vähentymistä pelastustoimesta ja lisäksi palomiesten tehtäväkuvan kapenemista sekä pelastuslaitosten suuronnettomuusvalmiuksien olennaista heikentymistä.

Etelä-Karjalan maakunnasta katsoen tilanne ensihoidon ja pelastuslaitoksen yhteistyön osalta on kuitenkin erilainen kuin pääosassa muuta Suomea. Etelä-Karjalassa ensihoidon järjestämis- ja toteutusvastuu on kuntayhtymänä toimivalla Eksotella. Eksote on voimakkaasti panostanut ensihoidon kehittämiseen. Erityisesti harvaan asutulla maaseudulla ensihoitoyksiköt muodostavat liikkuvia terveydenhuoltoyksiköitä, joilla on aiempaa selvästi paremmat valmiudet asiakkaiden hoitotarpeen arviointiin ja hoito-toimenpiteiden suorittamiseen. Tätä valmiutta on luonnollisesti syytä edelleen kehittää yhteistyössä ensihoidon vastuulääkäreiden ja alan koulutus-yksiköiden kanssa.

Tulevassa maakuntamallissa Eksoten tyyppiset kuntayhtymät on kuitenkin purettava ja sosiaali- ja terveystoimen järjestämisvastuu siirtyy maakunnille. Maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestäminen ja tuottaminen. Maakunnan omasta palvelujen tuotannosta vastaa maakunnan palvelulaitos. Maakunnan hoitaessa sote-tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitetun laajan valinnanvapauden piirissä, maakunnan on annettava palvelujen tuottaminen maakunnan omistaman yhtiön hoidettavaksi (yhtiöittämisvelvollisuus).

Esillä olevan sote-järjestämislain esityksen mukaan sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuu siirretään kunnilta ja kuntayhtymiltä 18 maakun-

nalle poikkeuksena ensihoito, jonka osalta järjestämisvastuu on yliopistosairaalaan ylläpitävillä viidellä maakunnalla. Ratkaisua on terveydenhuoltojärjestelmän organisoinnin näkökulmasta perusteltu päivystysrakenteen uudistamisella. Uudistetun päivystysrakenteen mukaisesti vaativa ja laaja-alainen päivystys kootaan 12:een laajaa ympärivuorokautista päivystystä ylläpitävään sairaalaan, joista yksi sijaitsee Etelä-Karjalan maakunnassa Lappeenrannassa. Muut keskussairaalat jatkavat erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhuollon yhteispäivystyksikköinä. Näin ollen päivystysverkostoa suunnitellaan valtakunnalliseksi kokonaisuudeksi, joka edellyttäisi kentällä liikkuvan ensihoitopalvelun toiminnan suunnittelua ja resurssien käyttöä yli maakuntarajojen, siis viiden yliopistosairaalamaakunnan vastuulle.

Vaikuttaa siltä, että koko pelastustoimen järjestämismallin uudistamista on lähdetty suunnittelemaan ensihoidon organisoinnin näkökulmasta perustellen uudistusta tietysti myös pelastustoimen johtamisjärjestelmästä saatavilla säästöillä paketoimalla nykyisten pelastuslaitosten järjestämisvastuu viidelle maakunnalle.

Ruokolahden kunnan lausuntoehdotus

Etelä-Karjalan näkökulmasta pelastustoimen lakiesityksessä ehdotettu järjestämismalli on epätydyttävä. Kyse ei ole ainoastaan siitä, millä tavalla pelastustoimen taloudellinen ohjaus tapahtuisi, siis Uudenmaan maakunnan vai Etelä-Karjalan maakunnan kautta. Oleellisempaa on se, miten nyt jo laadukas ja edelleen kehittyvä pelastus- ja ensihoitojärjestelmä saadaan palvelemaan vieläkin tehokkaammin koko maakuntaa. Ongelmaa ensihoidon osalta ei voi aiheutua siitä, että Etelä-Karjalan keskussairaala on yksi 12:sta laajaa ympärivuorokautista päivystystä ylläpitävistä sairaaloista.

Jos maakunnat muuallakin vastaisivat pelastustoimesta, ensihoitoyksiköillä ja niitä konsultoivilla sairaanhoitoyksiköillä pitäisi olla kyky päättää, mihin laajan ympärivuorokautisen päivystyksen sairaalaan tai muuhun sairaalaan tai terveyskeskukseen potilas kuljetetaan. Ongelman pikemmin aiheuttaa se, miten maakunnan sosiaali- ja terveyspalvelujen tuotannosta vastaava maakunnan palvelulaitos ensihoidon tuottaa; siis annettaisiinko ensihoito- ja terveyspalvelujen tuottaminen maakunnan omistaman yhtiön hoidettavaksi vai voisivatko yksityiset ensihoitoyritykset osallistua palvelujen tuottamiseen. Sen sijaan nykyisen pelastuslaitoksen toiminta voisi jatkua pääosin ennallaan joskin nyt maakunnan omistuksessa ja ohjauksessa.

Maakuntalaki, sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen sekä tämän lausuntopyynnön kohteena olevan pelastustoimen järjestäminen tulee päättää yhtenä kokonaisuutena. Pelastustoimen järjestämislakiluonnokseen pätevät samat yleiset arvioinnit, joita Ruokolahden kunta tuo esiin lausueessaan maakunta- ja sote-uudistusta koskevista lausuntopyynnöissään: " palvelujen kokoaminen vain joidenkin maakuntien järjestettäväksi vievät maakuntien aseman hyvin kauaksi Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjassa määritellystä paikallisen itsehallinnon käsitteestä eli oikeudesta ja kelpoisuudesta säännellä ja hoitaa lain nojalla huomattavaa osaa julkisista asioista omalla vastuullaan ja paikallisen väestön etujen mukaisesti."

Ruokolahden kunta edellyttää, että pelastustoimen järjestäminen vastaisuudessaakin toteutetaan maakuntapohjaisesti niin, että ensihoito voi jatkua osana sosiaali- ja terveystoimen järjestämis- ja toteutusvastuuta. Pelastustoimen valtakunnallinen ohjaus, koordinointi ja johto suuronnettomuus- tai

kriisitilanteissa voidaan toteuttaa sisäasiainministeriön ja/tai aluehallintovirastojen toimesta ja avulla.

Kj Ruokolahden kunnanhallitus hyväksyy edellä olevan lausuntoehdotuksen kunnan lausunnoksi Lappeenrannan kaupungille siten, että kunnanjohtajalle annetaan valtuudet muokata lausuntoa huomioiden Etelä-Karjalan pelastuslaitoksen lausunto, joka valmistuu viikon 42 aikana.

Kh Hyväksyttiin

Otteen oikeaksi todistaa virallisesti:

Ruokolahti 18.10.2016

Marketta Paananen
pöytäkirjanpitäjä

Kunnanhallitus käsitteli kokouksessaan 17.10.2016 / § 287 kunnanjohtajan laatimaa lausuntoesitystä todeten sen pääosin vastaavan kunnanhallituksen näkemystä asiasta. Käydyssä keskustelussa kylläkin todettiin, että Etelä-Karjalan terveydenhuollon järjestämismalliin tiiviisti kytkeytyvä ensihoito ei ole ns. valtakunnallinen standardi vaan yleisin malli on pelastustoimeen kytkeytyvä. Tämä ei kuitenkaan voi estää maakunnallisen pelastustoimen järjestämisvastuun toteutumista osana uutta maakuntahallintoa.

Etelä-Karjalan pelastuslaitoksen lausuntoluonnos, joka toimitettiin kuntaan 17.10.2016, on samansuuntainen kunnan lausunnon kanssa muun muassa siltä osin, että pelastustoimen ja ensihoidon järjestämisvastuu osoitetaan 18 maakunnan tehtäväksi. Lisäksi pelastuslaitoksen lausuntoluonnoksessa huomioidaan laitoksen vahva rooli (alueellisena) turvallisuusviranomaisena, jota Etelä-Karjalan erityispiirteet huomioiden on syytä erityisesti korostaa. Maakuntien rahoituslakiluonnoksen mukaisen mallin aiheuttamat kielteiset seuraukset alueen pelastustoimen palvelukyvyille on hyvin huomioitu ja Ruokolahden kunta yhtyy tähänkin näkemykseen. Myös nykyisen paloasemaverkoston käytön turvaaminen on turvattava pitemmälle kuin vuoden 2021 loppuun.

Yhteenvedona Etelä-Karjalan pelastuslaitoksen lausuntoluonnoksesta (18.10.2016) kunta toteaa sen vastaavan Ruokolahden kunnan omia näkemyksiä ja esittää, että Lappeenrannan kaupunki huomioi mainitussa luonnoksessa esitetyt näkökannat osana Ruokolahden kunnan omaa lausuntoa.

Antti Pätilä
kunnanjohtaja
Ruokolahden kunta
puhelin: 044 4491 201
sähköposti: antti.patila@ruokolahti.fi
www.ruokolahti.fi

TAIPALSAAREN KUNTA

OTE PÖYTÄKIRJASTA

06-10-2016

Kunnanhallitus

§ 196

04.10.2016

841/00.04.00/2016

Lausuntopyyntö hallituksen ehdotuksesta laiksi pelastustoimen järjestämisestä

236/00.02.01/2016

Kh 04.10.2016 § 196

Valmistelija: Jari Willman, kunnanjohtaja
p. 0400 753 939
jari.willman@taipalsaari.fi

Lappeenrannan kaupunki on pyytänyt kunnilta lausuntoa hallituksen ehdotuksesta laiksi pelastustoimen järjestämisestä, perustuen sisäministeriön lausuntopyyntöön. Lausunnot pyydetään toimittamaan 27.10.2016 mennessä.

Oheismateriaali

- Lappeenrannan kaupungin sähköposti 14.9.2016
- Sisäministeriön lausuntopyyntö 1.9.2016

Kj

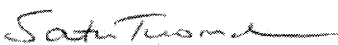
Taipalsaaren kunta pitää maakunnittaista pelastustoimen järjestämistä parhaana vaihtoehtona.

Kh

Hyväksyttiin.

Asianmukaisesti allekirjoitetusta ja tarkastetusta pöytäkirjasta kirjoitetun otteen oikeaksi todistaa:

Taipalsaarella 6.10.2016

Satu Tuomela
keskusarkistonhoitaja

TAIPALSAAREN KUNTA

Jakelu

Lappeenrannan kaupungin konsernihallinto

Rautjärven kunta

Ote pöytäkirjasta

18-10-2016

Kunnanhallitus

§ 172

10.10.2016

841/00.04.00/2016

Lausunto ehdotuksesta pelastustoimen järjestämislaiksi

198/00.04.00/2016

Kh 10.10.2016 § 172

Valmistelija: Harri Anttila, kunnanjohtaja
p. 0400 559 034, s-posti: harri.anttila@rautjarvi.fi

Lappeenrannan kaupungin konsernihallinto pyytää Etelä-Karjalan pelastuslaitoksen toimialueen kunnilta lausuntoa otsikkoasiasta 27.10.2016 mennessä

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki pelastustoimen järjestämisestä. Lakia sovellettaisiin pelastustoimen järjestämiseen, kehittämiseen, ohjaukseen ja valvontaan vuoden 2019 alusta lukien.

Pelastustoimi on voimassa olevan pelastuslain mukaan kuntien lakisääteistä yhteistoimintaa, jota hoitaa 22 alueellista pelastuslaitosta. Pelastustoimen järjestämisvastuu ehdotetaan säädettäväksi viiden maakunnan tehtäväksi. Ne järjestäisivät pelastustoimen yhteistyöalueen kaikkien maakuntien alueella.

Pelastustoimen voimavarojen käytön tehostaminen sekä palvelujen saatavuuden ja laadun parantaminen edellyttää pelastustoimen ja sen ohjausjärjestelmän uudelleenorganisointia maakunnissa. Uudelleenorganisoinnin yhteydessä pelastustoimen ohjausjärjestelmää esitetään tarkistettavaksi siten, että toimialan kehittäminen voidaan toteuttaa valtakunnallisesti yhdenmukaisin perustein, taloudellisesti ja tehokkaasti. Pelastustoimen organisoiminen sosiaali- ja terveystoimen palvelurakenteen uudistamisen kanssa yhdenmukaisen aluejaon ja järjestämismallin pohjalta on puolestaan välttämätön, koska sillä turvataan pelastustoimen mahdollisuus jatkossakin suorittaa kiireellisiä ensihoitotehtäviä ja kiireellisiä ensivastetehtäviä sen mukaan kuin sosiaali- ja terveystoimen viranomaisten kanssa erikseen sovitaan.

Esityslistan oheisena kunnanjohtaja laatima lausuntomuistio.

Kj:n ehdotus:

Lausuntonaan kunnanhallitus totetaa:

- Pelastustoimen ohjausjärjestelmä ohittaa maakunnallisen ja paikallisen tarpeiden ja uhkien arvioinnin ja jää siten kaukaiseksi kansalaisten arjen turvaamisesta.
- Päätösvallan siirtyminen etäälle lisää kuntien taloudellista riskiä toimipaikkojen pääomakustannusten osalta.
- Ensihoidon integroiminen pelastustoimeen ei onnistu muutoin kuin antamalla pelastustoiminnan tuottaminen kaikkien maakuntien palvelulaitosten hoidettavaksi.
- Yhtiöittämisvelvollisuus koskee ensihoitoa, jos yksikin yhteistoiminta-alueen maakunta edellyttää käytettäväksi muita palveluntuottajia, jolloin nämä palvelut on siirrettävä järjestämisvastuussa olevan maakunnan yhtiön hoidettavaksi eikä tehtävän siirto pelastustoimelle ole enää mahdollista.

- Maakunnan itsehallinto edellyttää, että kaikille maakunnille annetaan laajempi oikeus osallistua ja päättää yhteistoiminta-alueen palvelutasopäätöksestä ja toiminnasta. Vaikka järjestämisvastuu pelastustoimesta annettaisiinkin yhteistyöalueen yhdelle maakunnalle, tulee pelastustoimen tuotanto liittää osaksi jokaisen maakunnan palvelulaitosta.
- Yhteistyösopimuksen vahvistaminen esitetyllä tavalla valtioneuvostossa vastoin maakunnan tahtoa siirtää valtaa ja rahoitusvastuuta pois maakunnan asukkailta, joka on itsehallintoa loukkaavaa.
- Vapaaehtoisten palokuntien ja kuntien rooli pelastustoiminnan järjestämisen ja toteuttamisen osapuolina tulisi tunnistaa ja tunnustaa.

Kunnanhallitus liittää lausuntoonsa oheisen lausuntomuiston.

Päätös:

Hyväksyttiin.

Asianmukaisesti allekirjoitetusta ja tarkastetusta pöytäkirjasta kirjoitetun otteen oikeaksi todistaa:

Rautjärvellä 18.10.2016

Harri Anttila
kunnanjohtaja, pöytäkirjanpitäjä

Jakelu

Lappeenrannan kaupunki
Sisäministeriö

Oikaisuvaatimusohjeet**Muutoksenhakukielto ja perusteet**

Päätöksistä §:t 164 - 168, 171-172, 175 - 177

ei saa tehdä Kuntalain 91 §:n mukaan oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta, koska päätös koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa.

Oikaisuvaatimusoikeus

Päätöksiin §:t 169, 170, 173, 174, 178

tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen. Oikaisuvaatimuksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen) sekä kunnan jäsen.

Oikaisuvaatimusviranomainen

Viranomainen, jolle oikaisuvaatimus tehdään:

Rautjärven kunnanhallitus

Simpeleentie 12

56800 Simpele

f: 05 474 2038

s-posti: rautjarven.kunta@rautjarvi.fi

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä 14 päivän kuluessa tiedoksisaannista. Kunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon kun pöytäkirja on asetettu yleisesti nähtäväksi. Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä, saantitodistuksen osoittamana aikana tai erilliseen tiedoksisaantitodistukseen merkittynä aikana.

*Pöytäkirja on pidetty yleisesti nähtävänä: 18.10.2016 klo 9.00 - 15.00***Oikaisuvaatimuksen sisältö**

Oikaisuvaatimuksesta on käytävä ilmi vaatimus perusteluineen ja se on tekijän allekirjoitettava. Oikaisuvaatimus on toimitettava Rautjärven kunnanhallitukselle ennen oikaisuvaatimusajan päättymistä.

Tiedoksiantotodistus☒ Lähetetty tiedoksi kirjeellä (Kuntalaki 95 §)Vastaanottaja: *Lappeenrannan Kaupunki*Rautjärvellä *18/10* 2016

Lähetäjän allekirjoitus

Taru Partanen☐ Luovutettu asianosaiselle

Rautjärvellä / 20

Luovuttaja

Vastaanottaja

Tuomioistuinen ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain (tuomioistuinmaksulaki 1.1.2016/1455) 2 §:n nojalla muutoksenhakijalta peritään oikeudenkäyntimaksua hallinto-oikeudessa 250 euroa.

Lausuntomuistio ehdotuksesta laiksi pelastustoimen järjestämisestä

Yhteenveto lausunnon sisällöstä

- Pelastustoimen ohjausjärjestelmä ohittaa maakunnallisen ja paikallisen tarpeiden ja uhkien arvioinnin ja jää siten kaukaiseksi kansalaisten arjen turvaamisesta.
- Päätösvallan siirtyminen etäälle lisää kuntien taloudellista riskiä toimipaikkojen pääomakustannusten osalta.
- Ensihoidon integroiminen pelastustoimeen ei onnistu muutoin kuin antamalla pelastustoiminnan tuottaminen kaikkien maakuntien palvelulaitosten hoidettavaksi.
- Yhtiöittämisvelvollisuus koskee ensihoitoa, jos yksikin yhteistoiminta-alueen maakunta edellyttää käytettäväksi muita palveluntuottajia, jolloin nämä palvelut on siirrettävä järjestämisvastuussa olevan maakunnan yhtiön hoidettavaksi eikä tehtävän siirto pelastustoimelle ole enää mahdollista.
- Maakunnan itsehallinto edellyttää, että kaikille maakunnille annetaan laajempi oikeus osallistua ja päättää yhteistoiminta-alueen palvelutasopäätöksestä ja toiminnasta. Vaikka järjestämisvastuu pelastustoimesta annettaisiinkin yhteistyöalueen yhdelle maakunnalle, tulee pelastustoimen tuotanto liittää osaksi jokaisen maakunnan palvelulaitosta.
- Yhteistyösopimuksen vahvistaminen esitetyllä tavalla valtioneuvostossa vastoin maakunnan tahtoa siirtää valtaa ja rahoitusvastuuta pois maakunnan asukailta, joka on itsehallintoa loukkaavaa.
- Vapaaehtoisten palokuntien ja kuntien rooli pelastustoiminnan järjestämisen ja toteuttamisen osapuolina tulisi tunnistaa ja tunnustaa.

Lähtökohta

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki pelastustoimen järjestämisestä. Lakia sovellettaisiin pelastustoimen järjestämiseen, kehittämiseen, ohjaukseen ja valvontaan vuoden 2019 alusta lukien.

Pelastustoimi on voimassa olevan pelastuslain mukaan kuntien lakisääteistä yhteistoimintaa, jota hoitaa 22 alueellista pelastuslaitosta. Pelastustoimen järjestämisvastuu ehdotetaan säädettäväksi viiden maakunnan tehtäväksi. Ne järjestäisivät pelastustoimen yhteistyöalueen kaikkien maakuntien alueella.

Pelastustoimen voimavarojen käytön tehostaminen sekä palvelujen saatavuuden ja laadun parantaminen edellyttää pelastustoimen ja sen ohjausjärjestelmän uudelleenorganisointia maakunnissa. Uudelleenorganisoinnin yhteydessä pelastustoimen ohjausjärjestelmää esitetään tarkistettavaksi siten, että toimialan kehittäminen voidaan toteuttaa valtakunnallisesti yhdenmukaisin perustein, taloudellisesti ja tehokkaasti. Pelastustoimen organisoiminen sosiaali- ja terveystoimen palvelurakenteen uudistamisen kanssa yhdenmukaisen aluejaon ja järjestämismallin pohjalta on puolestaan välttämätön, koska sillä turvataan pelastustoimen mahdollisuus jatkossakin suorittaa kiireellisiä ensihoitotehtäviä ja kiireellisiä ensivastetehtäviä sen mukaan kuin sosiaali- ja terveystoimen viranomaisten kanssa erikseen sovitaan.

Pelastustoimen järjestäminen

Maakunnan tehtävänä on lailla erikseen säädetyllä tavalla hoitaa maakuntalain 6 §:n 1 mom 4) kohdan mukaan pelastustointa. Pelastustoimen järjestämislain mukaan järjestämisvastuu on sote yhteistoiminta-alueena toimivalla maakunnalla. Eli Etelä-Karjalan maakunnan tehtäviin pelastustoimi ei kuuluisi.

Lakiluonnosten mukaan sekä pelastustoimen että ensihoidon järjestämisestä vastaisi Etelä-Karjalan ja Rautjärven kunnan osalta Uudenmaan maakunta.

Pelastustoimen tuottaminen

Pelastustoimen järjestämislain mukaan palvelujen tuottamisesta vastaa maakuntalain 9 luvussa tarkoitettu maakunnan palvelulaitos. Maakuntalain mukaan maakunnan palvelulaitoksen tehtävänä on tuottaa maakunnan sille järjestämisvastuunsa perusteella osoittamat tehtävät. Palvelulaitoksen on annettava maakunnalle asiantuntija-apua maakunnalle kuuluvien tehtävien hoitamisessa.

Lisäksi maakuntalaissa todetaan, että maakunnassa on yksi palvelulaitos, jolla voi olla tytäryhteisöjä.

Palvelujen tuotannossa painotetaan vakinaisen henkilökunnan roolia palvelujen tuottamisessa. Tasapuolisen saavutettavuuden takaamiseksi ei kuitenkaan voida saavuttaa riittävää kattavuutta kustannustehokkaasti ilman järjestäytynyttä vapaaehtoistoimintaa.

Pelastustoimen rahoitusvastuu ja yhteistyösopimus

Maakuntien rahoituslain perusteella valtion rahoitus maakunnan tehtäviin tulee yhtenä laskennallisena eränä kaikille maakunnille, joka sisältää myös pelastustoimen rahoitusosuuden. Muut kuin järjestämisvastuussa olevat maakunnat osallistuvat niin pelastustoimen kuin ensihoidonkin rahoitukseen yhteistyösopimuksen perusteella.

Yhteistyösopimuksessa sovitaan pelastustoimen rahoituksen lisäksi palvelutasosta, investoinneista, poikkeusolojen järjestelyistä.

Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaissa ensihoidon osalta yhteistoimintasopimuksessa palvelutason sijaan sovitaan yhteensovittamisesta, jonka on edistettävä asiakas- ja potilasturvallisuutta ja muuta laatua sekä tarkoituksenmukaisen, kustannusvaikuttavan ja tehokkaan tuotantorakenteen toteutumista. Työnjaossa on lisäksi varmistettava, että yhteistyösopimuksen perusteella palveluja antavassa toimintayksikössä on tehtävän hoitamiseksi riittävä taloudelliset ja henkilöstövoimavarat sekä osaaminen.

Jos yhteistoiminta-alueen maakunnat eivät pääse yhteisymmärrykseen yhteistyösopimuksesta tai palvelutaso ei ole riittävä, valtioneuvostolla on toimivalta päättää sopimuksen tai palvelutason sisällöstä.

Maakuntastrategia suhteessa yhteistoiminta-alueeseen ja pelastustoimen palvelutasopäätökseen

Maakunnan tulee vähintään kerran valtuuston toimikaudessa laatia maakuntastrategia, jossa tulee päättää pitkän aikavälin tavoitteista. Maakuntastrategiaa tulee toteuttaa mm. talousarvioissa sekä palvelutasoa koskeissa yhteistyösopimuksissa.

Pelastustoimen järjestämislain mukaan pelastustoimesta vastaavan maakunnan valtuusto päättää pelastustoimen palvelutason toteuttamisesta yhteistyöalueella maakuntia kuultuaan ja ottaen huomioon kansalliset ja alueelliset riskit sekä yhteistyösopimus.

Palvelutasopäätöksen päätösvallan antaminen yhden maakunnan valtuustolle on ristiriidassa maakuntalain strategisen ohjauksen periaatteen kanssa, jos päätöksenteossa yhtenevällä tavalla eivät ole mukana kaikki yhteistoiminta-alueen maakuntien valtuustot. Palvelutasopäätöksen ja yhteistyösopimuksen tulisi toteuttaa kunkin maakunnan maakuntastrategiaa, jolloin yhteistyösopimuksen ja palvelutasopäätöksen tulisi kuulua samaan päätöksentekoprosessiin. Tällöin yksittäisen maakunnan itsehallintoa ei loukattaisi.

Tämän itsehallintoperiaatteen kannalta on myös arveluttavaa, jos valtioneuvosto puuttuisi pelastustoimen operatiiviseen toimintaan vahvistaessaan yhteistyösopimuksen.

Toiminta markkinoilla

Maakunta voi velvoittaa palvelulaitoksen hankkimaan maakuntastrategiassa määritellyin perustein maakunnan järjestämisvastuulle kuuluvia palveluja muilta tuottajilta maakunnan omaa tuotantoa varten.

Maakunta ei toimi kilpailutilanteessa markkinoilla, jos se tuottaa lain perusteella omana toimintanaan palveluja maakunnan asukkaille tai muille toimijoille.

Pelastustoiminta ei ole toimintaa markkinoilla. Ensihoidon osalta on mahdollista järjestää toiminta myös markkinaehtoisesti. Sosiaali- ja terveydenhuollon osalta yhteistyösopimuksessa voidaan myös sopia, että useammat palvelulaitokset vastaavat yhteistoiminta-alueen vastuulle kuuluvan palvelun tuotannosta.

Maakuntalain perusteella yksittäinen maakunta voi oman strategiansa nojalla edellyttää ensihoidon tuotannon ostamista markkinoilta. Jos yhden maakunnan osalta yhteistyösopimuksessa sovitaan, että ensihoito hankintaan muulta tuottajalta, niin se tarkoittaa, että palvelua koko yhteistoiminta-alueelle tuottavan palvelulaitoksen tulee yhtiöittää koko ensihoitotoimintansa, eikä se voi hankkia palvelua oman palvelulaitoksen pelastustoimelta.

Tuotannon hajauttaminen yhteistoiminta-alueella

Toiminnan selkeyttämiseksi ja In House toiminnan varmistamiseksi myös ensihoidon osalta tulisi laissa selkeästi sallia, että kunkin maakunnan oma palvelulaitos voisi ottaa vastatakseen niin ensihoidon kuin pelastustoimen palvelujen tuottamisen.

Tällöin toiminta olisi mahdollista saada yhden maakunnan johdon alaisuuteen ja rahoituskin voitaisiin kohdistaa yhteistoiminta-alueen, yhteisiä tehtäviä lukuun ottamatta, omaan maakunnalliseen operatiiviseen toimintaan. Yhteistointiasopimuksessa ei olisi enää tarvetta määritellä yksityiskohtaisesti kussakin maakunnassa toteutettava operatiivinen toiminta, jolloin myöskään valtioneuvoston ei tarvitsisi tältä osin loukata maakuntien itsehallintoa.

Pelastustoimen järjestämisvastuun jäädessä yhteistoiminta-alueelle voidaan valtakunnallisten tavoitteiden mukaisesti edelleen yhteistointiasopimuksessa sopia palvelutasosta, investoinneista ja poikkeusolojen järjestelyistä.

Omaisuuuden siirtyminen, käyttö ja toimitilat

Lain perusteluissa todetaan, että kuntien omistamat paloasemat jäisivät niiden omistukseen ja järjestämisvastuussa olevat maakunnat vuokraisivat ne kunnilta. Irtaimisto siirtyisi järjestämisvastuussa olevan maakunnan omistukseen. Kalusto olisi sijoitettuna edelleen yhteistyöalueiden kaikissa maakunnissa.

Pelastustoimen järjestämislaissa ei edellä mainituista periaatteista ole määräystä. Toimeenpanossa noudatetaan maakuntalain ja sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain voimaannpanolakeja.

Voimaannpanolain mukaan toimitilat siirtyvät 1.1.2019 pelastustoimen hallintaan ja maakunnalla on velvollisuus solmia kunnan kanssa pääoma- ja ylläpitokustannukset kattava vuokrasopimus 31.12.2021 saakka, jonka jälkeen toimitilojen vuokraus siirtyy maakuntien yhteiselle toimitila- ja kiinteistöhallinnon palvelukeskukselle. Kuntien kanssa tehdyt vuokrasopimukset toimitiloista on uusittava tai irtisanottava viimeistään vuoden 2022 loppuun mennessä, taikka lunastettava tilat palvelukeskuksen omistukseen.

Pelastustoimen irtain omaisuus osakeyhtiöiden osakkeita lukuun ottamatta siirtyy korvauksetta maakunnalle 1.1.2019. Pelastustoimeen liittyvät sopimukset siirtyvät maakunnalle kaikkine vastuineen samasta ajankohdasta lukien.

Tämä tarkoittaa mm. sitä, että kolmansien osapuolten kanssa tehdyt yksityisoikeudelliset sopimukset siirtyvät sellaisenaan, mutta vastaavilla kuntien välisillä järjestelyillä ei ole lain suojaa. Tällöin mm. toimitiloja koskevat pitkät vuokrasopimukset sekä voimassa olevat leasing-sopimukset siirtyvät maakunnalle.

Esitetyn toimintatavan mukaisesti kuntien tulee omat riskinsä minimoidakseen jättää investoimatta toimitiloihin tai käyttöomaisuuteen vaan ne on siirtymäaikana hoidettava ulkopuolisin sopimuksin.

Rautjärven kunnan osalta taloudellinen riski liittyy Simpeleen ja Rautjärven Asemanseudun paloasemien käyttöön vuoden 2021 jälkeen. Näiden kohteiden tasearvo on 1.1.2022 olisi 1.064.000 euroa. Tilojen mahdollinen muuntaminen muuhun käyttöön tarkoittaisi käytännössä sitä, että jäljelle jäävä pääoma jäisi kunnan tappioksi.

Pelastustoimen ohjaus

Pelastustoiminnan palvelurakenne ja toimipaikat määritellään järjestämisvastuussa olevan maakunnan hyväksymässä palvelutasopäätöksessä. Palvelutasopäätöksen tulee vastata kansallisia, alueellisia ja paikallisia tarpeita ja onnettomuusuhkia sekä toteuttaa valtakunnallisia tavoitteita.

Valtioneuvosto vahvistaa joka neljäs vuosi valtakunnalliset ja tarvittaessa erikseen kullekin yhteistyöalueelle strategiset tavoitteet pelastustoimelle. Tavoitteiden tulee perustua kansalliseen riskinarvioon, toimintavalmiuden toteutumista koskeviin seurantatietoihin, palvelutarpeeseen sekä toimintaa ja taloutta koskeviin seurantatietoihin. Lisäksi otetaan huomioon valtioneuvoston asettamat julkisen talouden finanssipoliittiset tavoitteet.

Vuosittain käydään järjestämisvastuussa olevan maakunnan ja sisäministeriön välillä neuvottelut palvelujen toteuttamisesta.

Valtioneuvosto voi sitovasti päättää yhteistoiminta-alueen palvelurakenteen kehittämisestä sekä velvoittaa varmistamaan palvelujen yhdenvertaisen saatavuuden tai kustannustehokkaan järjestämisen. Valtioneuvoston on kuultava niitä maakuntia, joita päätös koskee.

Pelastustoimen ohjauksessa muiden, kuin järjestämisvastuussa olevien, maakuntien rooli jää erittäin ohueksi. Niillä on oikeus tulla kuulluksi palvelutasopäätöstä tai valtioneuvoston päätöstä valmisteltaessa sekä riitauttaa yhteistyösopimus. Yhteistyösopimuksen riitauttamalla päätös siirtyy valtioneuvoston harkittavaksi, jolloin maakunnan näkemys voidaan täysin ohittaa.

Etelä-Karjalan osalta alueelliset ja paikalliset tarpeet arvioidaan ensi sijassa Uudenmaan maakunnassa, jonka omat olosuhteet ovat täysin poikkeavat.

Keskeisin ohjausrooli on sisäministeriöllä, jonka tulkinta tarpeista ja onnettomuusuhkista ratkaisee käytännössä toteutettavan palvelurakenteen ja toimipaikat.

Näissä arvioinneissa tuskin pienen ja harvaan asutun teollisuuspaikkakunnan erityisolosuhteet tulevat huomioon otetuiksi.

Paikallisten toimijoiden asema

Laissa pelastustoimen järjestämisestä paikallisia toimijoita ei käytännössä ole otettu huomioon millään lailla.

Lain 5§: perusteella pelastustoimen tuottamisessa voidaan käyttää sopimuspalokuntia tai muuta yhteisöä sen mukaan kuin niiden kanssa sovitaan.

Kaupunkiseutujen ulkopuolella ainoa kustannustehokas pelastustoimen valmiutta ylläpitävä toimintatapa on vapaaehtoinen palkokunta. Vapaaehtoistyötä on kuitenkin vaikea ylläpitää ja kehittää, jos sillä ei ole selkeää roolia pelastustoiminnan tuotannossa.

Kuntia ei ole mainittu lainkaan vaikka esimerkiksi palvelutasopäätös vaikuttaa merkittävästi kuntalaisten todelliseen ja kokemaan turvallisuuteen, jolloin sillä on suora yhteys myös kuntalaisten hyvinvointiin, jonka vaaliminen jää kuntien keskeiseksi tehtäväksi.

Maakuntauudistuksen tullessa voimaan kunnan tehtävistä poistuu pelastustoimi. Kunnan yleinen toimivalta ei kata niitä tehtäviä, joita hoidetaan joko markkinoilla tai laissa määritellyllä järjestämisvastuulla muiden viranomaisten toimesta. Tällöin kunta ei voi olla tukemassa sellaista vapaaehtoistoimintaa, joka on osa virallista pelastustoimen tuotantoa.

Muistion laatija

Harri Anttila, kunnanjohtaja